

Όχι όπως θα θέλαμε εμείς ή σε ‘μας ταιριάζει... (Ιερομόναχος π. Ιάσων)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο Χριστός δε δίνει μια πνευματικότητα, ούτε μας χαρίζει έναν δρόμο που θα κάνει τη ζωή μας απλώς καλύτερη. Κάποιος μου ‘πε χθες «η πνευματικότητά μου μοιάζει μ’ εκείνη του Χριστού, γι’ αυτό το λόγο πηγαίνω στην Εκκλησία». Ο Χριστός δε δίνει πνευματικότητα. Ο Χριστός εγκαινιάζει μια νέα πραγματικότητα. Αν σ’ αυτήν την πραγματικότητα, ο καθένας βάζει μπροστάρη τα δικά του πράγματα, αυτά που πιστεύει ο ίδιος κι άλλος κανένας, τότε είναι σα να παίρνει χώμα και να το ρίχνει στα μάτια του αρνούμενος να ζήσει αυτή την πραγματικότητα, η οποία χαρίζεται σε όλους το ίδιο.

Δε μπορούμε να λέμε ότι είμαστε του Χριστού κι απ' την άλλη να πιστεύουμε τα δικά μας. Ο Χριστός φανερώνεται όπως είναι και μας λέει «παιδιά, Αυτός είμαι. Δείτε με όπως ακριβώς είμαι, όχι όπως θέλετε εσείς». Αν βλέπουμε τον Χριστό όπως εμείς θέλουμε, κάνουμε σαν τους Ιουδαίους που στο πρόσωπό Του έβλεπαν έναν επίγειο βασιλιά. Ο Θεός ο δικός μας φανερώνεται στη Δόξα του Μαρτυρίου. Στον Εσταυρωμένο της Εκκλησίας υπάρχει η επιγραφή από πάνω που λέει «ο Βασιλιάς της Δόξας»... Μα ποιας δόξας; Αυτός εδώ είναι καρφωμένος πάνω στο ξύλο! Τι παράδοξος Θεός στ' αλήθεια;

Η ταπείνωσή Του είναι η Δόξα Του, κι αυτό είναι σκάνδαλο για τον κόσμο ή βλακεία εξίσου. Χωρίς αγία ταπείνωση δεν μπορούμε να ζήσουμε αυτή τη νέα πραγματικότητα. Και στην αγία ταπείνωση δεν χωράει «η δική μου, η δική σου πνευματικότητα». Τίποτε δικό μας δεν χωράει. Χωράει μόνο η Αλήθεια: για χάρη μας ολάκερος Θεός έγινε φτωχός και ξυπόλητος. Εμείς πόσο μπορούμε να φτωχύνουμε για να Τον συναντήσουμε; Ας φτωχύνουμε απ' τους εγωισμούς μας, για να δούμε τον Θεό «καθώς εστί», όπως ακριβώς δηλαδή είναι και όχι όπως θα θέλαμε εμείς ή σε 'μας ταιριάζει...